N°. 210. 1854.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 6 SEPTEMBER.

NEDERLANDEN.

19 Julij 1854, n°. 59.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het aan Ons ingediend verzoekschrift van *S. Dunlop* te Rotterdam, daarbij als directeur eener aldaar onder den titel van *Rotterdamsche garancine-fabriek* te vestigen naamlooze vennootschap, overleggende het ontwerp der acte van oprigting en verzoekende Onze bewilliging daarop;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie, van den 17den Julij 1854, n°. 76;

Gelet op de artt. 36—56 van het Wetboek van Koophandel,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Onze bewilliging te verleenen tot de oprigting der voorzegde naamlooze vennootschap op den voet als bij het overgelegd ontwerp der acte van oprigting bepaald is.

Onze Minister voornoemd is belast met de uitvoering van dit besluit.

Het Loo, den 19den Julij 1854.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
D. DONKER CURTIUS.

[*De bij dit besluit goedgekeurde acte wordt hierachter medegedeeld.*]

Bij besluit van den 1sten dezer, n°. 86, heeft Zijne Majesteit goedgevonden den heer *Chs. F. Pahud*, Hoogstdeszelfs Minister van Kolonien, te bevorderen tot ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Bij Koninklijk besluit van den 2den September 1854, n°. 70, is benoemd tot directeur van het postkantoor te Alphen (Zuidholland), de heer *J. W. P. Kluit*, tot dusverre griffier bij het kantongeregt aldaar en surnumerair bij het vak der posterijen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

Onder de dezer dagen aan de Duitsche Bondsvergadering medegedeelde staatsstukken betrekkelijk de Oostersche quaestie bevinden zich ook de Oostenrijksche depêche van 10 Augustus, waarbij de vier door de Westersche mogendheden voorgestelde vredesvoorwaarden te St. Petersburg bekend zijn gemaakt, alsmede de Pruissische nota van 13 Augustus, tot ondersteuning van de Oostenrijksche vertoogen. Het eerste dier belangrijke bescheiden is van den volgenden inhoud:

» *Aan den graaf Esterhazy in St. Petersburg.*

» Weenen, 10 Augustus 1854.

» Bij mijne depêche van 9 Julij had ik de eer u kennis te geven van den indruk, dien de mededeelingen, waarmede de vorst Gortschakoff door zijne regering belast was, op het keizerlijk kabinet gemaakt hadden, alsmede van ons voornemen om bij de zeemogendheden een nuttig gebruik te maken van de in die mededeelingen vervatte elementen, welke als grondslag voor het hervatten der onderhandelingen tot herstel des vredes konden dienen.

» Ofschoon wij ons de moeijelijkheid dezer taak niet ontveinsden, vermits de openingen van Rusland slechts onvolledig op de eischen antwoordden, die wij zelf in het geval waren van aan hetzelve te doen, hebben wij ons des niet te min geroepen geoordeeld om aan de zeemogendheden voor te stellen, in welken geest de Keizer, onze doorluchtige meester, deze openingen wenschte opgevat te zien, waarbij wij met bijzonderen nadruk wezen op het buitengewoon gewigt der door haar te nemen besluiten.

» Wij hebben aan de kabinetten van Parijs en Londen herinnerd, dat de gemeenschappelijke pogingen der mogendheden onveranderlijk het herstel van een vasten en duurzamen vrede ten doel behoorden te hebben. Wij hebben hun ons gevoelen doen kennen, dat stellig geene mogendheid zich aan het verwijt zou willen blootstellen van eenig middel te hebben verzuimd om aan de rampen van den oorlog een perk te zetten, en wij hebben daaruit afgeleid dat de zeemogendheden rijpelijk en met naauwgezetheid de vraag in overweging zouden nemen, of in het antwoord van het kabinet van St. Petersburg niet zoodanige beginselen van toenadering vervat waren, dat een definitive vrede daaruit zou kunnen ontspruiten.

» Wij hebben bij de hoven van Frankrijk en Engeland geconstateerd, dat Rusland geene zwarigheid maakte, om zich met de in het Weener protokol van 9 April vastgestelde beginselen te vereenigen, in dien zin, dat het verklaart de integriteit van Turkije te willen eerbiedigen en bereid te zijn om, behoudens gepaste waarborgen, de Vorstendommen te ontruimen en tot bevestiging van de regten der Christenen in Turkije mede te werken door zijne deelneming aan de Europesche garantie, onder welke, naar de meening van het kabinet van St. Petersburg, deze regten, met inbegrip der godsdienstige privilegien van de niet geünieerde Grieksche Kerk, zouden gesteld worden; dat deze drieledige grondslag naar het oordeel van het Russische hof, voor de vredes-onderhandelingen zou kunnen dienen, die door eene algemeene staking der vijandelijkheden zouden worden voorafgegaan; dat eindelijk, indien het kabinet van St. Petersburg niet uitdrukkelijk gewag had gemaakt van een in het protokol van 9 April vervat vierde punt, uit krachte waarvan de onderteekenende regeringen zich verbonden hebben gemeenschappelijk de meest geschikte waarborgen op te sporen, ten einde het voortdurend bestaan van Turkije met het algemeen staatkundig evenwigt van Europa te verbinden, het aan ons boven allen twijfel verheven toescheen, dat reeds de volledige en onvoorwaardelijke aanneming der drie eerste punten de oplossing der bij het vierde gestelde vraag gemakkelijk moest maken.

» In dien zin heeft het keizerlijke kabinet getracht aan de bedoelde openingen van het Russische hof bij de zeemogendheden eene zoodanige ontvangst te doen vinden, dat men gunstige resultaten daarvan zou mogen verwachten.

» Wij hebben ons echter in het geval bevonden van te constateren, dat de eerste uitwerking, die de mededeeling van het kabinet van St. Petersburg op de Fransche en Engelsche regering gehad heeft, niet aan onze verwachting heeft beantwoord.

» Zoowel te Londen als te Parijs schijnt de voortdurende aanwezigheid der Russische troepen op Turksch gebied aan de instemming des kabinets van St. Petersburg met de in het protocol van 9 April vastgestelde beginselen het grootste deel van hare waarde te hebben ontnomen. Het Fransche en Engelsche kabinet blijven volstandig de ontruiming der Vorstendommen als eene voorloopige voorwaarde van iedere toenadering beschouwen, en doen hunne bevreemding kennen over de bewering des graven van Nesselrode, dat de integriteit van het Ottomannische Rijk niet door Rusland bedreigd zou zijn zoolang zij door de mogendheden, welke thans de wateren en het gebied des Sultans bezet houden, geëerbiedigd waren. Deze kabinetten hebben met nadruk de analogie betwist, welke de depêche van den Russischen Rijkskanselier tusschen de door de Porte zelve verlangde aanwezigheid der geallieerde troepen, en den inval van het Russische leger op het Ottomannische gebied scheen te willen beweren.

» Wat het godsdienstige vraagstuk betreft, meenden de hoven van Parijs en Londen te moeten onderstellen, dat naar het gevoelen der Russische regering de bescherming der Grieken van de Orientaalsche kerk, waarop zij aanspraak maakt, gegrond moest wezen op eene Europesche garantie; daarom konden zij niet wel begrijpen hoe de onafhankelijkheid en souvereiniteit der Porte gelijktijdig met zulk een stelsel zou kunnen bestaan. Terwijl de hoven van Frankrijk en Engeland betuigen groot belang te stellen in de verbetering van den toestand der Rajah's, zijn zij toch van oordeel dat het initiatief der hervormingen, die behoorden ingevoerd te worden in het administrative stelsel waaraan de Rajah's onderworpen zijn, van de Ottomannische regering zou moeten uitgaan, en dat een vreemde invloed zich daarbij alleen door raadgevingen zou moeten doen gelden, maar niet door eene regtstreeksche bemoeijenis, gegrond op verdragen, die geen Staat konde onderteekenen, zonder van zijne onafhankelijkheid afstand te doen.

» Eindelijk hebben de kabinetten van Parijs en Londen doen opmerken, dat de Russische regering vermeden heeft zich uit te laten over dat gedeelte des protokols van 9 April, hetwelk hare aandacht het meest had moeten tot zich trekken, en hetwelk naar het oordeel dier kabinetten van overwegend belang was, vermits het de noodzakelijkheid betrof van geruststellende waarborgen tegen de herhaling van nieuwe het evenwigt van Europa bedreigende aanrandingen. De regeringen van Frankrijk en Engeland achten de offers, die zij gebragt hebben, te groot en het doel, dat zij beoogen, te gewigtig, om zich te laten ophouden zoolang zij geene zekerheid erlangd hebben, dat zij den oorlog niet nogmaals zullen behoeven te beginnen.

» Op al deze gronden hebben de zeemogendheden begrepen elk voorstel te moeten afwijzen, hetwelk eene dadelijke staking der vijandelijkheden van haren kant zou medebrengen, en zij maken zelfs zwarigheid zich omtrent de voorwaarden, waarop een vrede zou kunnen gesloten worden, uit te laten, vermits deze van te menigvuldige eventualiteiten afhangen, om ze thans reeds te kunnen vaststellen.

» Intusschen hebben die mogendheden ten gevolge van onze dringende vertoogen toch eindelijk er in toegestemd, om thans reeds, met voorbehoud der wijzigingen die de omstandigheden noodzakelijk zouden kunnen maken, de waarborgen te doen kennen, welke zij onvermijdelijk noodig achten om het herstel des vredes en het behoud van het evenwigt in Europa op vaste grondslagen te vestigen, waarbij zij het aan ons overlaten om, zoo wij dit doelmatig achten, ons eigen gevoelen daaromtrent aan Rusland te verklaren.

» Deze waarborgen zijn aangewezen in de kopijelijk hiernevens gevoegde nota, welke de vertegenwoordigers van Frankrijk en Engeland gelijkluidend aan het keizerlijke kabinet hebben doen toekomen. Zij gaan uit van de bij de protokollen, en met name bij dat van 9 April, vast-

gestelde beginselen, en stemmen bij gevolg met onze eigene zienswijze overeen. Het keizerlijke kabinet, hetwelk dus in de aanneming daarvan door dat van St. Petersburg het eenige practische middel zou zien om den weg der onderhandeling te betreden, kan niet anders dan de ernstige en rijpe overweging dier voorstellen ten dringendste aanbevelen.

» Terwijl gij aan den graaf van Nesselrode deze depêche voorleest en hem een afschrift daarvan overhandigt, zult gij alle bewijsgronden doen gelden, welke ten gunste eener onvoorwaardelijke aanneming der grondslagen pleiten, op welke alleen het naar onze overtuiging mogelijk is, aan de oorlogsrampen, die reeds zoo vele offers gekost hebben en zich ongetwijfeld nog veel verder zullen uitbreiden, een perk te zetten. In waarheid beschouwt Oostenrijk de rondborstige aanneming van deze grondslagen, die het zelf als de noodzakelijke voorwaarden van een duurzamen vrede beschouwt, als het eenige middel om tot eene algemeene overeenstemming te geraken. Indien het kabinet van St. Petersburg tot de vier bedoelde waarborgen zijne toestemming gaf, dan zou het zich kunnen beroepen op onzen ijver om ernstige vertoogen aan de zeemogendheden te rigten, ten einde ze te bewegen om te bewilligen, dat onverwijld onderhandelingen op deze zelfde grondslagen geopend worden en dat men zich omtrent eene gelijktijdige staking der militaire operatien zoude verstaan.

» Wij bezweren het keizerlijk Russische hof nogmaals, wèl acht te slaan op het onberekenbaar gewigt van het besluit dat het nemen zal, en behoeven u, mijnheer de graaf, niet aan te bevelen alle middelen aan te wenden om te bewerken, dat dit besluit gunstig zij voor de belangen des vredes.

» Daar de buitengewone ernst der omstandigheden eenen maatstaf kan opleveren voor het ongeduld, waarmede wij het antwoord te gemoet zien dat u van wege het Russische kabinet zal geworden, zoo verzoek ik u, ons hetzelve zoo spoedig mogelijk over te zenden.

» Buol."

De Pruissische nota tot ondersteuning van deze depêche luidt als volgt:

» *Aan den baron Werther in St. Petersburg.*

Berlijn, 13 Augustus 1854."

» Ik heb de eer gehad u met mijne depêche van den 5den dezer een afschrift over te zenden van die, welke ik den 24sten der vorige maand aan 's Konings vertegenwoordigers te Parijs en te Londen had doen toekomen, met uitnoodiging om aan die kabinetten den indruk te doen kennen, dien de Russische antwoorden van 29 en 30 Junij op ons gemaakt hadden, en om hun onze hoop uit te drukken dat zij daarin even als wij de kiemen eener overeenstemming en de aanleiding tot het openen van onderhandelingen zouden zien.

» Ofschoon wij noch uit Parijs noch uit Londen een regtstreeksch antwoord op deze openingen hebben ontvangen, hebben wij ons toch, op grond van vertrouwelijke en mondelinge mededeelingen, niet kunnen ontveinzen, dat het oordeel der regeringen van Frankrijk en Engeland over de Russische verklaringen aanmerkelijk van het onze verschilt. Vooral was het de voortdurende aanwezigheid der Russische troepen in de Vorstendommen, die de Westersche mogendheden haars inziens beletten moest, om aan de vredelievende verklaringen van het kabinet van St. Petersburg eenige practische waarde te hechten. Bovendien oordeelden zij de instemming met de in het protokol van 9 April vastgestelde beginselen nog niet volledig genoeg, omdat daarbij geen gewag werd gemaakt van de waarborgen, die volgens hetzelfde protokol gezocht moeten worden, ten einde het voortdurend bestaan van Turkije nog meer met het algemeen evenwigt van Europa in verband te brengen. De kabinetten van Parijs en Londen hebben ons niet ontveinsd, dat die waarborgen naar hun begrip onderscheiden hoofdpunten in zich zouden moeten bevatten, die natuurlijk onder voorbehoud van alle door de gebeurtenissen voorgeschreven wijzigingen, de onvermijdelijke grondslagen van alle onderhandelingen over den vrede of eenen wapenstilstand zouden uitmaken. Deze punten zijn lat r bepaald omschreven in gelijkluidende nota's, welke de vertegenwoordigers van Frankrijk en Engeland aan het Weener kabinet hebben toegezonden, en waarmede dat kabinet zich in zijn antwoord vereenigd heeft.

» Terwijl hetzelve ons daarvan kennis geeft, berigt het ons tevens dat het ze beschouwt als voortvloeijende uit de bij het protokol van 9 April vastgestelde beginselen, en dat het bij gevolg meent de onvoorwaardelijke aanneming daarvan niet ernstig genoeg aan het kabinet van St. Petersburg te kunnen aanbevelen.

» Op last des Konings noodig ik u uit, mijnheer de baron, om dezen stap van het Oostenrijksche hof met al uw vermogen te ondersteunen. Onze doorluchtige meester beschouwt dien als ingegeven door den opregten wensch om den weg tot onderhandelingen en tot een wederkeerigen wapenstilstand te banen. Zijne Majesteit acht hem tevens geschikt om de bereiking van dat oogmerk te bevorderen. Terwijl Hoogstdezelve de in voormelde nota vervatte vier punten in hunnen zamenhang naauwkeurig overwogen en ze vergeleken heeft met den geest der jongste Russische verklaringen, vermag Zijne Majesteit daarin niets onbestaanbaars te vinden met datgene wat Zijn Doorluchtige Zwager zich reeds bereid verklaard heeft als grondslagen van eene vredelievende schikking aan te nemen. De Keizer zelf zal zich overtuigd hebben van de noodzakelijkheid om voor het vervolg de onaangenaamheden en gevaren te voorkomen welke voor Rusland en voor de rust van Europa voortsproten uit de instellingen, die het staatsregt der Donau-vorstendommen uitmaakten; en de verlichte zorg van Zijne Keizerlijke Majesteit voor die gewesten zal de voordeelen en weldaden niet miskennen, welke eene gemeenschappelijke verwaarborging hunner voorregten van den kant der Europesche mogendheden hun kan verschaffen. De vrije scheepvaart op den Donau zou slechts de ware belangen van den Russischen handel kunnen bevorderen; en ofschoon de hinderpalen, welke zij aan den mond dier rivier ontmoet, nog niet geheel zijn weggeruimd, zoo laten de herhaalde verklaringen van het Russische kabinet toch niet toe te twijfelen aan zijn stellig voornemen, om aan die moeijelijkheden een spoedig einde te maken. Wat de privilegien van de Christen onderdanen des Sultans betreft, zoo heeft Z. M. de Keizer niet alleen door de aanneming van het protokol van 9 April verklaard in te stemmen met het beginsel eener solidaire en collective behartiging door de mogendheden van de belangen onzer geloofsgenooten; maar hetzelfde denkbeeld strekte reeds ten grondslag van de openingen welke het kabinet van St. Petersburg voor eenigen tijd omtrent dit onderwerp aan dat van Berlijn gedaan heeft; en daar de onafhankelijkheid en souvereiniteit des Sultans zoo dikwerf en zoo luide als overeenstemmende met de politieke inzigten des Keizers erkend zijn geworden, zoo zal Zijne Majesteit de mogendheden niet willen hinderlijk zijn in hare pogingen om de verbetering van den toestand der Christelijke Rajah's met de belangen der Ottomannische regering overeen te brengen, door aan deze laatste het initiatief te verzekeren, hetwelk zij tot handhaving van hare onafhankelijkheid en waardigheid behoeft. Het tractaat van 23 Julij 1841 is het resultaat van zulke bijzondere omstandigheden geweest, dat de herziening daarvan door alle contraherende mogendheden in beginsel waarschijnlijk geen bezwaar zal ontmoeten; en Rusland als aan de Zwarte zee gelegen mogendheid schijnt zelfs meer bijzonder geroepen te zijn, om aan het onderzoek der daarmede in verband staande gewigtige vragen deel te nemen.

» Deze, mijnheer de baron, zijn de algemeene overwegingen, welke den Koning, onzen doorluchtige meester, dringend doen wenschen, dat de hiervoren aangeduide punten, gelijk Oostenrijk die in overeenstemming met de kabinetten van Londen en Parijs heeft geformuleerd, door het hof van St. Petersburg als grondslagen van verdere onderhandelingen worden aangenomen. Maak u dus de hooge welwillendheid, waarmede de Keizer u vereert, en het vertrouwen, hetwelk de graaf van Nesselrode u geschonken heeft, ten nutte, om het keizerlijk kabinet te overtuigen van het onberekenbaar gewigt hetwelk zijn besluit ook ditmaal nog zal hebben; van de uitzigten op vrede, die het voor Europa zal kunnen openen, en van de zegevierende uitwerking die het op de belasteraars der Russische politiek moet hebben, wanneer het aan hare meest verbitterde tegenstanders zonneklaar bewijst, aan welke zijde waarachtige vreedzame bedoelingen gekoesterd worden.

» Ik behoef u niet te zeggen, mijnheer de baron, met hoeveel ongeduld wij de berigten te gemoet zien omtrent de wijze waarop deze depêche, die gij onverwijld aan den heer rijkskanselier zult mededeelen, ontvangen is, en omtrent de uitwerking die zij gehad heeft. Ontvang enz.

» Manteuffel."

TURKIJE.

In ons vorig nommer is reeds medegedeeld dat de Russische generaal graaf Benckendorff een eigenhandig schrijven van Keizer Nikolaas aan den Koning van Pruissen heeft overgebragt, in antwoord op een vertrouwelijken brief betreffende de waarborgen die Oostenrijk in overleg met de beide Westersche mogendheden van Rusland verlangt. Volgens een berigt in den officielen Franschen *Moniteur* van gisteren, blijkt uit dat schrijven dat Keizer Nikolaas niet gezind is de verlangde waarborgen te geven.

— Volgens berigten uit Parijs van eergisteren, werd aldaar door veelal wel onderrigte lieden stellig verzekerd dat te Varna de inscheping der naar de Krim bestemde expeditie reeds aangevangen was.

— De half-officiele *Oesterreichische Correspondenz* deelt een berigt mede uit Bucharest van 24 Augustus, volgens hetwelk de bevolking der Vorstendommen met ongeduldig verlangen de komst der Oostenrijksche troepen te gemoet zag.

De Weener *Lloyd* berigt dat de commissaris der Porte voor het bestuur der Vorstendommen, Derwisch Pacha, den 29sten Augustus te Bucharest aangekomen is, en aldaar afgekondigd heeft dat het land door de Oostenrijkers, als bondgenooten des Sultans, voorloopig bezet zou worden, dat de aloude voorregten en vrijheden der Vorstendommen zouden worden in stand gehouden, en dat de uitgewekenen, die eene vijandige gezindheid jegens Oostenrijk aan den dag legden, uit het land verwijderd zouden worden.

SPANJE.

In den Franschen *Moniteur* van eergisteren is het volgende berigt van de Spaansche grenzen van den 2den dezer medegedeeld: » Bij een koninklijk besluit zijn alle politieke vereenigingen in Spanje, uitgezonderd de kiezers-vereenigingen, ontbonden verklaard tot dat door de Cortes bepalingen over het regt van vereeniging zullen gemaakt zijn. Bij de onlusten, die na het vertrek der Koningin-moeder te Madrid plaats grepen, zag men eenige gepensioneerde of op non-activiteit gestelde officieren van het Spaansche leger onder de belhamels; deze zijn naar den krijgsraad verwezen, terwijl alle gepensioneerde of in non-activiteit zijnde officieren, die te Madrid aanwezig doch niet woonachtig zijn bij een koninklijk besluit gelast zijn naar hunne woonplaats terug te keeren."

— Een der voornaamste liberale dagbladen van Madrid, de *Clamor Publico*, geeft het onderstaande verhaal van hetgeen den 28sten Augustus te Madrid voorgevallen is.

» De ministerraad had gisteren, den 28sten, het publiek dadelijk bekend gemaakt met zijn besluit betrekkelijk de verbanning van Koningin Maria Christina, die krachtens dat besluit op weg naar Portugal was onder geleide van een eskadron ruiterij. Naar mate deze mare zich onder de bevolking der hoofdstad verspreidde, werd er meer en meer gisting zigtbaar, en men begon straten te versperren. Eene deputatie van de club *Unie*, die intusschen in hare vergaderplaats de Basilios (een schouwburg-locaal) zamengekomen was, vervoegde zich bij den maarschalk Espartero, om hem bekend te maken met den onaangenamen indruk, welken het besluit van den ministerraad tot verwijdering der Koningin Maria Christina op haar gemaakt had. De maarschalk antwoordde dat hij wenschte den wil van het algemeen te leeren kennen door raadpleging der onder de ingezetenen bestaande vereenigingen, die zouden worden uitgenoodigd om zich bij den ministerraad te voegen.

» Daarop is de volgende verklaring afgekondigd:

» » *Aan het volk!*

» » De ondergeteekende burgers, vertegenwoordigers der bevolking, die getracht hebben den Hertog der Overwinning bekend te maken met hare denkwijze omtrent den maatregel ten aanzien van Dona Maria Christina van Bourbon en Munoz gisteren door den ministerraad genomen, hebben van zijne excellentie de volgende verklaring ontvangen: dat hij, thans gelijk altijd getrouw aan zijne banier, namelijk den wil der natie, verlangt dat alle door de Madridsche bevolking gevormde ligchamen, te weten de raadgevende junta, het stedelijk bestuur, de gewapende burgerij enz., commissien benoemen en onverwijld naar den ministerraad zenden, die terstond bijeenkomt, ten einde van haar de ware wenschen des volks te vernemen." "

» Onder stonden de namen van den heer Orense en de overige leden van het bestuur der *Unie*.

» In gevolge de belofte van den Hertog der Overwinning zijn verscheiden deputatien van de raadgevende junta, van het stedelijk bestuur, de bevelhebbers der gewapende burgerij, de burgerlijke gouverneur der hoofdstad, de voorzitter der regtbank voor de land- en zeemagt, verscheiden generaals en andere personen zamengekomen aan het locaal waar de ministers vergaderd waren. Vervolgens had eene lange discussie plaats, waaraan

velen van de aanwezigen deel namen, met name de generaal Espartero, die verklaard heeft dat het besluit omtrent Maria Christina door het ministerie eenstemmig genomen was; dat het, den voorgenomen stap heilzaam achtende, zich over de wetten heen gezet en de Vorstin met de straf van ballingschap en van in-beslag-neming harer bezittingen getroffen had, zonder de verantwoordelijkheid te schromen, die het daardoor op zich laadde.

» De voorzitter der *Unie* trad voor, en zeide onbewimpeld den maatregel af te keuren. Hij gebruikte daarbij bewoordingen die eene vrij warme woordenwisseling ten gevolge hadden.

» De minister van oorlog, generaal O'Donnell, voerde ook het woord met veel vuur; hij voegde den heer Orense toe, dat wie voor de vrijheid ijverde, haar niet door de regerenden alleen behoorde te doen eerbiedigen maar ook door hen die geregeerd worden.

» Ten slotte hebben de aanvoerders der gewapende burgerij, de gevestigde ligchamen en vereenigingen en andere personen beloofd het gouvernement en vooral de orde te ondersteunen, en is goedgevonden dat de ministerraad eene proclamatie aan het volk van Madrid zou rigten; deze is staande de vergadering door een van de ministers opgesteld, aan de vergaderde personen voorgelezen en door hen goedgekeurd, en vervolgens afgekondigd. Zij luidt aldus:

» » *Volk van Madrid! gewapende burgerij!*

» » Op bevel des gouvernements heeft de verwijdering van Dona Maria Christina plaats gehad, als een voor 's lands welzijn en veiligheid noodige maatregel. Het gouvernement gelooft in gemoede, dat de maatregelen, waarmede de uitvoering van dat bevel gepaard gaat, zullen overeenkomen met hetgeen de Cortes zullen goedvinden dienaangaande te bepalen.

» » Gewapende burgers! volk van Madrid! legt de hand op uw hart, en oordeelt hoe dit vraagstuk der Julij-revolutie door het gouvernement is beslist. Vrijheidlievend en bovenal eerlijk, heeft het gouvernement zich nauwgezet gehouden aan de belofte, die het aan de junta van Madrid heeft gedaan » dat Dona Maria Christina noch bij dag noch bij nacht *heimelijk* zou vertrekken", en buitendien heeft het op zijne eigen verantwoordelijkheid getracht eene aangelegenheid te beslechten, die het aan de Cortes had kunnen overlaten, maar die als het ware eene voor het vaderland noodlottige nalatenschap zou geweest zijn.

» » Zou men eene teregtstelling verlangd hebben? Denkt aan de gevaren die zij medegebragt, aan de gevolgen die zij gehad zou hebben; bedenkt dat er geen voorbeeld daarvan in onze historie bestaat, en dat zij door de Spanjaarden zou afgekeurd worden. De Spaansche natie is altijd voorbeeldig geweest door oordeel en fijngevoeligheid, door kloekmoedigheid en vaderlandsliefde, en haar edel voorbeeld is steeds door het volk en de gewapende burgerij van Madrid nagevolgd.

» » Volk van Madrid! gewapende burgerij! leent het oor niet aan de stem uwer vijanden, die verdeeldheid onder ons trachten te stichten, daar zij wel weten dat wij, eendragtig blijvende, onverwinnelijk zouden zijn. De volksvrijheid en de volksregten, de buit dien wij ten koste van zooveel bloed en van zooveel opofferingen veroverd hebben, geven ons de zekerheid dat wij geen het minste gevaar loopen onder een bewind hetwelk den overwinnaar van Luchana aan zijn hoofd heeft, en onder zijne leden den dapperen krijgsoverste telt, die te Vicalvaro de banier der vrijheid heeft opgestoken." "

» Deze proclamatie was namens den ministerraad door den Hertog der Overwinning onderteekend.

» Eendragt en broederschap heerschten in deze vergadering, en waren vooral blijkbaar tusschen de generaals Espartero en O'Donnell, die verklaard hebben dat zij dezelfde denkbeelden en dezelfde bedoelingen hadden; de beide hoofden des bewinds zijn dan ook herhaaldelijk toegejuicht.

» Terwijl wij dit schrijven, verdwijnen de barricaden, die zich hier en daar begonnen te vormen, en komt alles weder tot orde. De geheele gewapende burgerij is op de been; zij houdt de voornaamste punten der stad bezet, terwijl de burgerlijke gouverneur te paard met een escorte langs de straten der hoofdstad rijdt. Naar verzekerd wordt, is de heer Orense in hechtenis genomen."

ENGELAND.

Volgens de thans van regeringswege openbaar gemaakte opgaven heeft de uitvoer van producten van het Vereenigd Koningrijk in de met 5 Augustus jl. geëindigde maand 377,105 L. st. meer bedragen dan in hetzelfde tijdvak van het jaar 1853. De totale waarde der uitgevoerde producten bedroeg volgens die opgaven 9,439,643 L. st., tegen 7,995,086 L. st. in 1853; doch in het eerstgenoemde bedrag is eene som begrepen van 1,067,452 L. st. voor ongenoemde artikelen, welke post nu voor het eerst in de maandelijksche opgaven des gouvernements omtrent den buitenlandschen handel voorkomt; tot nog toe waren in die staten alleen de voornaamste uitvoerartikelen opgenomen.

In de met 5 Augustus jl. geëindigde maand is de invoer der voornaamste voor de binnenlandsche consumtie bestemde artikelen, in vergelijking met denzelfden tijd van het vorige jaar, toegenomen of althans op dezelfde hoogte gebleven, met uitzondering van de tarwe, gerst, cacao, rijst, thee, tabak, wijn, opium en mahony-hout.

De bovenstaande opgaven mededeelende, doen de Engelsche bladen opmerken dat daarin nog weinig of geen invloed des oorlogs op Engelands productie of consumtie merkbaar is. Intusschen heeft de rijzing van den prijs van eenige artikelen bijgedragen tot het hoogere cijfer van de waarde der ten uitvoer aangegeven producten.

— Aan den mond der rivier de Tyne worden van wege het Britsche gouvernement groote werken in het belang der scheepvaart aangelegd. Men leest daaromtrent het onderstaande in een tijdschrift hetwelk door het Fransche ministerie van handel en nijverheid wordt uitgegeven:

» De mond van de Tyne is door de Admiraliteit gekozen als de geschiktste plaats voor het aanleggen eener steeds toegankelijke noodhaven voor de schepen welke op dat gedeelte der Engelsche kust door storm beloopen worden. De eerste steen van dit reusachtige werk is den 15den Junij jl. gelegd. Het plan is, aan den mond der rivier twee groote dammen of breekwaters aan te leggen, van elken oever in zee opschietende. Het zuidelijke hoofd zal eene lengte hebben van 1400 meters (of Nederlandsche ellen), eene hoogte van 25 voet boven hoog water, en eene breedte van 30 voet; het zal met eenen hoek noordoostwaarts loopen. Het noordelijke hoofd zal slechts 700 meters lengte, maar dezelfde hoogte en breedte hebben; aanvangende aan den voet van het fort van Tynemouth zal het zuidoostwaarts loopen naar het uiteinde van het andere hoofd, en dit tot op 300 meters naderen, welke ruimte open blijft om de schepen binnen te laten. Aan het uiteinde van elken dam zal een vuurtoren worden gebouwd om aan de zeevarenden den weg te wijzen.

» Het plan der werken schijnt zoo beraamd te zijn, dat zij de ondiepte zullen doen verdwijnen, die thans bij slecht weder het binnenkomen der rivier zoo gevaarlijk maakt. Men hoopt dat het geheele plan in zes jaren tijds en voor 600,000 L. st. zal kunnen worden uitgevoerd. Ter goedmaking der kosten van aanleg en onderhoud zal, krachtens eene speciale magtiging van het Parlement, een regt geheven worden van alle schepen die de rivier binnenkomen. Dit regt wordt bereids voorloopig tot een bedrag van omstreeks 22 centimes per scheepston geheven, sedert Junij 1852; het heeft reeds meer dan 20,000 L. st. opgebragt, en deszelfs jaarlijksche opbrengst wordt op gemiddeld 10,000 L. st. geraamd.

» Hoe groot echter ook de kosten zijn, de daarstelling eener noodhaven nabij Newcastle is eene weldaad voor de zeevarenden in den winter. Men heeft berekend dat er sedert een jaar aan den mond van de Tyne, op eene kuststreek van slechts 35 mijlen, omstreeks twee honderd schipbreuken hebben plaats gehad, waarbij 110 schepen geheel verloren gegaan zijn."

FRANKRIJK.

Uit Lyon wordt gemeld dat men thans dagelijks Polen in kleine detachementen door die stad ziet trekken, die als vrijwilligers aan den oorlog in het Oosten zouden gaan deel nemen.

— In den *Moniteur* leest men deze mededeeling: » De Keizer, vernomen hebbende dat het aanschaffen zijner werken aan de maires en onderprefecten door eene aanschrijving van eenen departements-prefect scheen aanbevolen te worden, heeft den minister van binnenlandsche zaken uitgenoodigd, onverwijld die circulaire af te keuren."

BELGIE.

De Brusselsche dagbladen van gisteren berigten dat Koning Leopold van Calais te Ostende teruggekomen is, en deelen verder uitvoerige verhalen mede omtrent Zijner Majesteits ontmoeting met Keizer Napoleon. Volgens die berigten is de Koning te Calais door de overheden, de troepen en de bevolking met veel onderscheiding ontvangen, en door den Keizer met groote en ook voor het publiek zigtbare hartelijkheid bejegend.

Vele vreemdelingen, vooral Engelschen, waren te Calais gekomen, om getuige van de ontmoeting der beide gekroonde hoofden te zijn; over het eigenlijke doel derzelve waren verschillende geruchten en vermoedens in omloop; doch algemeen werd zij als een voor de Europesche politiek gewigtig voorval beschouwd.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 5den September* 1854.

Volgens opgave van het Ministerie van Finantien is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen over de maand Augustus jl. ontvangen aan suiker-accijns, in hoofdsom, opcenten en collectief zegel, een bedrag van negen en zestig duizend acht honderd negentig gulden, een en zestig cents.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt, ter vervolge op de aankondiging van den 16den dezer, ter kennis van belanghebbenden, dat de kustverlichting op het eiland *Schiermonnikoog* op *Vrijdag den 1sten September aanstaande* voor het eerst zal worden ontstoken, en vervolgens alle nachten branden zal van zons-ondergang tot zons-opgang.

Verdere bijzonderheden omtrent deze verlichting zullen nader worden aangekondigd.

's Gravenhage, den 25sten Augustus 1854.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

⁂ De Minister van Marine
brengt ter kennis van belanghebbenden, dat in de Loodsdienst uit het *Engelsche Kanaal*, op de zeegaten van *Goedereede*, *Maas* en *Brouwershaven*, eene belangrijke verbetering is gebragt, door snelzeilende *Kotters* daarvoor beschikbaar te stellen, in vervanging van de *Sloeploodsbooten*, tot dusverre voor deze dienst gebezigd.

Deze Kotters voeren de gewone onderscheidingsteekens.

Zij zullen bij dag, zooveel de gelegenheid slechts eenigzins toelaat steeds binnen twee Duitsche mijlen afstand van den Vuurtoren van *de Singels* (*Dungeness*) kruisen, en bij nacht in de nabijheid van dien Vuurtoren zich ophouden, of ankeren; onverminderd de verpligting om bij het ontdekken van sein van schepen om een loods, deze zoodra mogelijk daarvan te voorzien.

Hetzelfde is toepasselijk op de Loodskotters in het *Engelsche Kanaal*, dienstdoende op de zeegaten van *Texel*.

's Gravenhage, den 28sten Augustus 1854.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAPPEN.

Op den vijfden Augustus achttien honderd vier en vijftig compareerden voor mij Jan van der Hoop Jacobuszoon, notaris, residerende te Rotterdam in tegenwoordigheid van de na te noemen getuigen:

1. de heer mr. Willem Hendrik Suringar junior, kantonregter van het kanton Purmerende, wonende aldaar, als gemagtigde van zijnen vader den heer Willem Hendrik Suringar, commandeur der Luxemburgsche orde van de Eikenkroon, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, en grondeigenaar, wonende te Amsterdam, ingevolge procuratie op den zesden Junij dezes jaars te Rijssel bij Zutphen onder de hand geteekend. Waaronder staat: » f 1.10½, geregistreerd met een blad, zonder renvooi, te Purmerende, den vierden Augustus 1800 vier en vijftig, deel 20, folio drie en zestig, verso vak vier, ontvangen voor regt tachtig cents, met de 38 opcenten een gulden tien en een halven cent. De ontvanger (geteekend) A. E. Stheeman;" welke procuratie, na

door den lasthebber in tegenwoordigheid van mij notaris en der getuigen voor echt erkend en ten blijke daarvan door allen geteekend te zijn, aan de minute dezes in originali is gehecht;

2. de heer Petrus Jacobus Suringar, koopman, wonende te Leeuwarden, zoo in privé dan nog als gemagtigde van den heer Gerard Tjaard Nicolaas Suringar, boekhandelaar en boekdrukker, wonende te Leeuwarden, krachtens procuratie op den eersten Augustus dezes jaars aldaar onder de hand geteekend, welke procuratie, na door den lasthebber in tegenwoordigheid van mij notaris en der getuigen voor echt erkend en ten blijke daarvan door allen geteekend te zijn, aan de minute dezes in originali is gehecht en te gelijk daarmede ter registratie zal worden aangeboden;

3. de heer Jean Jacques Reuchlin, koopman en commissionair, wonende binnen deze stad aan de Wijnhaven, Wijk 2, nommer 263, zoo in privé dan nog als gemagtigde van den heer Willem Jan Verbrugge, insgelijks koopman en commissionair, binnen deze stad woonachtig, volgens procuratie op den vierden Augustus laatstleden aldaar onder de hand geteekend, welke procuratie, na door den lasthebber in tegenwoordigheid van mij notaris en der getuigen voor echt erkend en ten blijke daarvan door allen geteekend te zijn, aan de minute dezes in originali is gehecht en daarmede te gelijk ter registratie zal worden aangeboden;

4. de heer Abram van Rijckevorsel Huibertszoon, ridder der orde van den Nederlandsche Leeuw, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, president van de kamer van koophandel en fabrieken te Rotterdam, wonende aldaar aan de Leuvehaven, Wijk 1, nommer 244;

5. de heer François Willem Cornelis Blom, lid van de Provinciale Staten van Zuidholland, van den gemeenteraad te Rotterdam en koopman, wonende aldaar aan de Wijnhaven, Wijk 2, nommer 261;

6. de heer Gerhard Hendrik Moll Johan Gerhardszoon, koopman, mede binnen deze stad woonachtig aan de Nieuwehaven, Wijk 12, nommer 268,

7. de heer Cornelis Johannes van Haansbergen, koopman, wonende binnen deze gemeente aan den Coolsingel, wijk 15, nommer 306, voor zijne firma van van Haansbergen, Baelde & Cie., kooplieden binnen deze stad, kantoor houdende aan den Haringvliet en als zoodanig over het loopende dienstjaar in de gemeente Rotterdam aanvraag gedaan hebbende om patent, dat echter aan hen nog niet is uitgegeven, welke firma is gemagtigde van vrouwe Johanna Vitringa Coulon, weduwe van den heer Pieter Koumans Smeding, wonende te Leeuwarden, ingevolge procuratie op den tienden Junij dezes jaars aldaar onder de hand geteekend, welke procuratie, na door den lasthebber in tegenwoordigheid van mij notaris en der getuigen voor echt erkend en ten blijke daarvan door allen geteekend te zijn, aan de minute dezes in originali is gehecht, en daarmede te gelijk ter registratie zal worden aangeboden;

8. de heer Christoffel Rueb Christoffelszoon, makelaar, wonende te Rotterdam, aan de Wijnhaven, wijk 2, nommer 248;

9. de heer Willem van Os, rentenier, wonende binnen deze stad, aan de Noordblaak, wijk 4, nommer 185;

10. de heer Johann Christoph Lehmkuhl, koopman, wonende binnen deze stad aan het Westnieuwland, wijk 4, nommer 84; als gemagtigde van den heer Jacobus Johannes van der Leeuw, koopman, wonende te Rotterdam, krachtens procuratie op den eersten Augustus laatstleden te Carlsbad onder de hand geteekend, welke procuratie, na door den lasthebber in tegenwoordigheid van mij notaris en der getuigen voor echt erkend en ten blijke daarvan door allen geteekend te zijn, aan de minute dezes in originali is gehecht en te gelijk daarmede ter registratie zal worden aangeboden;

11. de heer Hendrik Reinier Wijnand de Bruijn, koopman, wonende te Rotterdam aan de Leuvehaven, wijk 3, nommer 279, als volgens zijne verklaring mondelingen last hebbende van zijnen vader den heer Leonardus Franciscus de Bruijn, reeder, mede aldaar woonachtig aan de Leuvehaven, wijk 3, nommer 295;

12. de heer Sebastien Abraham Chabot, kassier, wonende binnen deze stad aan de Leuvehaven, wijk 1, nommer 214. *Eerstelijk* voor zijne firma van gebroeders Chabot, kassiers binnen deze stad, kantoor houdende aan de Leuvehaven, wijk 1, nommer 214 voornoemd, en als zoodanig over het loopende dienstjaar in de gemeente Rotterdam aanvraag gedaan hebbende om patent, dat echter aan hen nog niet is uitgegeven; *ten andere* voor zijne gezegde Firma, als gemagtigde van den heer Cornelis Smit, scheepsbouwer, wonende te Alblasserdam, volgens procuratie op den eersten Augustus laatstleden aldaar onderde hand geteekend, welke procuratie, na door den lasthebber in tegenwoordigheid van mij notaris en der getuigen voor echt erkend en ten blijke daarvan door allen geteekend te zijn, aan de minute dezes in originali is gehecht en te gelijk daarmede ter registratie zal worden aangeboden; *ten derde* voor de gemelde zijne firma, als gemagtigde van den heer mr. Pieter Loopuijt, koopman, wonende te Schiedam, ingevolge procuratie, op den vijfden Augustus laatstleden aldaar onder de hand geteekend, welke procuratie, na door den lasthebber in tegenwoordigheid van mij notaris en der getuigen voor echt erkend en ten blijke daarvan door allen geteekend te zijn, aan de minute dezes in originali is gehecht en daarmede te gelijk ter registratie zal worden aangeboden; en *ten vierde*, als volgens zijne verklaring mondelingen last hebbende van: *a.* vrouwe Maria Dunlop, echtgenoot van en als zoodanig geadsisteerd door den heer Jean Jonas Taudin Chabot, kassier; *b.* vrouwe Rusje Boogaerdt, weduwe van den heer Jacobus Johannes Croll, rentenierster; en *c.* van mejufvrouw Maria Elizabeth Croll, particuliere, de drie laatsten allen mede binnen deze stad woonachtig, de eerste aan de Leuvehaven en de beide laatsten aan den Haringvliet;

13. de heer David Dunlop, lid van den gemeenteraad te Rotterdam, koopman en reeder, wonende aldaar aan de Leuvehaven, wijk 1, nommer 229, zoo voor zich zelven dan nog als volgens zijne verklaring mondelingen last hebbende van: *a.* zijne moeder vrouwe Johanna van der Weijden, weduwe van den heer Samuel Dunlop, rentenierster; *b.* zijne zuster, vrouwe Johanna Dunlop, weduwe van den heer Hendrik van der Leeuw, particuliere; *c.* den heer Gerardus Johannes Boutmy, cargadoor, wonende allen binnen deze stad; en *d.* van iemand die zich voorbehoudt nader ten genoegen der gezamenlijke deelhebbers in de na te melden maatschappij zich te zullen noemen:

14. de heer Gerardus Arnoldus Blankenheijm, brander en directeur van de gaz-fabriek te Rotterdam, wonende aldaar aan de Boompjes, wijk 1, nommer 49;

15. de heer Cornelis Moll, koopman, wonende binnen deze gemeente aan den Coolsingel, wijk 14, nommer 565;

16. de heer Thomas Adrianus Ruijs, makelaar, wonende binnen deze stad aan de Wijnhaven, wijk 2, nommer 247, als volgens zijne verklaring mondelingen last hebbende van den heer Johannes Ruijs Jan Danielszoon, wonende te Amsterdam; en

17. de heer Arij Vlierboom, koopman en reeder, binnen deze gemeente woonachtig aan de Veerkade, wijk 15, nommer 820, voor zijne firma van C. Vlierboom en Zonen, kooplieden en reeders, binnen deze stad kantoor houdende aan de Leuvehaven, wijk 3, nommer 289, en als zoodanig in de gemeente Rotterdam over het loopende dienstjaar aanvraag gedaan hebbende om patent, hetwelk echter aan hen nog niet is uitgegeven;

al de comparanten aan mij notaris bekend.

En verklaarden zij comparanten, zoo in privé als namens hunne lastgevers, met elkander te hebben aangegaan eene naamlooze vennootschap, tot welker oprigting de Koninklijke bewilliging is verleend bij besluit van den negentienden Julij laatstleden, nommer 59, en zulks op de navolgende

STATUTEN.

Artikel een. Deze maatschappij is gevestigd te Rotterdam, onder de benaming van de Rotterdamsche Garancine-fabriek.

Artikel twee. Het doel dezer maatschappij is om voornamelijk uit meekrappen of meekrapwortels garancine of andere producten te fabriceren en daarin handel te drijven.

Artikel drie. De maatschappij zal hare fabriekwerkzaamheden uitoefenen in de localen aan de Maaslaan te Rotterdam, wijk 13, nommer 3.

Artikel vier. Deze maatschappij wordt aangegaan voor den tijd van tien jaren en ruim vijf maanden, ingegaan zijnde met den dag der Koninklijke bewilliging; nogtans zal tot de ontbinding op eene algemeene vergadering van deelhebbers kunnen worden besloten, indien door onverhoopte verliezen uit de boeken mogt blijken dat het gefourneerd kapitaal twintig per cent mogt zijn verminderd.

Artikel vijf. Dit besluit zal niet kunnen worden genomen dan in eene expresselijk daartoe belegde vergadering en voor het geval dat de eigenaars van ten minste tien aandeelen dit vorderen.

Artikel zes. Het kapitaal dezer maatschappij zal zijn honderd vijftig duizend gulden, verdeeld in dertig aandeelen op naam, van vijf duizend gulden, wordende daarin deelgenomen door:

den heer Willem Hendrik Suringar, voor twee aandeelen;
den heer Petrus Jacobus Suringar, voor twee aandeelen;
den heer Gerard Tjaard Nicolaas Suringar, voor een aandeel;
den heer Jean Jacques Reuchlin, voor een aandeel;
den heer Willem Jan Verbrugge, voor een aandeel;
den heer Abram van Rijckevorsel Huibertszoon, voor een aandeel;
den heer François Willen Cornelis Blom, voor een aandeel;
den heer Gerhard Hendrik Moll Johann Gerhardszoon, voor een aandeel;
Mevrouw Johanna Vitringa Coulon, weduwe van den heer Pieter Koumans Smeding, voor een aandeel;
den heer Christoffel Rueb Christoffelszoon voor een aandeel.
den heer Willem van Os, voor een aandeel;
den heer Jacobus Johannes van der Leeuw, voor een aandeel;
den heer Leonardus Franciscus de Bruijn, voor een aandeel;
de heeren gebroeders Chabot, voor een aandeel;
den heer Cornelis Smit, voor een aandeel;
den heer mr. Pieter Loopuijt, voor een aandeel;
vrouwe Maria Dunlop, echtgenoote van den heer Jean Jonas Taudin Chabot, voor een aandeel;
vrouwe Rusje Boogaerdt, weduwe van den heer Jacobus Johannes Croll, voor een aandeel;
mejufvrouw Maria Elisabeth Croll, voor een aandeel;
den heer David Dunlop, voor een aandeel,
vrouwe Johanna van der Weijden, weduwe van den heer Samuel Dunlop, voor een aandeel;
vrouwe Johanna Dunlop, weduwe van den heer Hendrik van der Leeuw, voor een aandeel;
den heer Gerardus Johannes Boutmy, voor een aandeel;
den heer David Dunlop, voor iemand wiens naam hij later zal opgeven, voor een aandeel;
den heer Gerardus Arnoldus Blankenheijm, voor een aandeel;
den heer Cornelis Moll, voor een aandeel;
den heer Johannes Ruijs Jan Danielszoon, voor een aandeel;
de heeren C. Vlierboom en Zonen, voor een aandeel.

Artikel zeven. De deelhebbers zullen het bedrag hunner aandeelen storten als volgt:

veertig per cent binnen een maand na dato der bovenbedoelde Koninklijke bewilliging, en de resterende zestig per cent op zoodanige tijdstippen als in het belang der zaak door den directeur en de comissarissen zal noodig geoordeeld worden;

voor de verschillende stortingen zullen recepissen worden afgegeven door hen geteekend om later tegen het bewijs van aandeel op naam te verwisselen.

(*Hct vervolg hierna.*)

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, Dinsgdag den 5den SEPTEMBER.

NEDERLAND.	Werk. Schuld. $2\frac{1}{2}$ pct. . . .	$60\frac{5}{16}$	$60\frac{5}{8}$	$60\frac{9}{16}$
	Dito 3 pct.	$72\frac{3}{8}$	$72\frac{1}{2}$	$72\frac{1}{2}$
	Dito 4 pct.	$90\frac{5}{8}$	$90\frac{3}{4}$	$90\frac{3}{4}$
RUSLAND.	Bij Hope en C°. 5 pct. . .	$101\frac{3}{4}$	102	$101\frac{3}{4}$
	Dito bij Stieglitz 4 pct. . .	$77\frac{1}{2}$	$77\frac{5}{8}$	—
SPANJE.	Nieuwe 3 pct. thans 1 pct. .	$18\frac{7}{16}$	$18\frac{9}{16}$	$18\frac{1}{2}$
	Dito binnenlandsche 3 pct. .	$32\frac{3}{4}$	33	$32\frac{15}{16}$
OOSTENRIJK.	Metalliek 1816—1852 5 pct. .	$69\frac{1}{2}$	$69\frac{3}{4}$	$69\frac{3}{4}$
	Dito $2\frac{1}{2}$ pct.	$35\frac{1}{16}$	$35\frac{3}{8}$	—
	Dito 1849 5 pct.	$78\frac{1}{2}$	$79\frac{1}{4}$	$78\frac{15}{16}$
	Metalliek 1854	$78\frac{1}{2}$	79	—
BELGIE.	Bij Rothschild $2\frac{1}{2}$ pct. . .	$49\frac{3}{16}$	$49\frac{1}{4}$	—
PORTUGAL.	Obligatien 3 pct.	$37\frac{1}{8}$	$37\frac{1}{4}$	$37\frac{3}{16}$

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.